

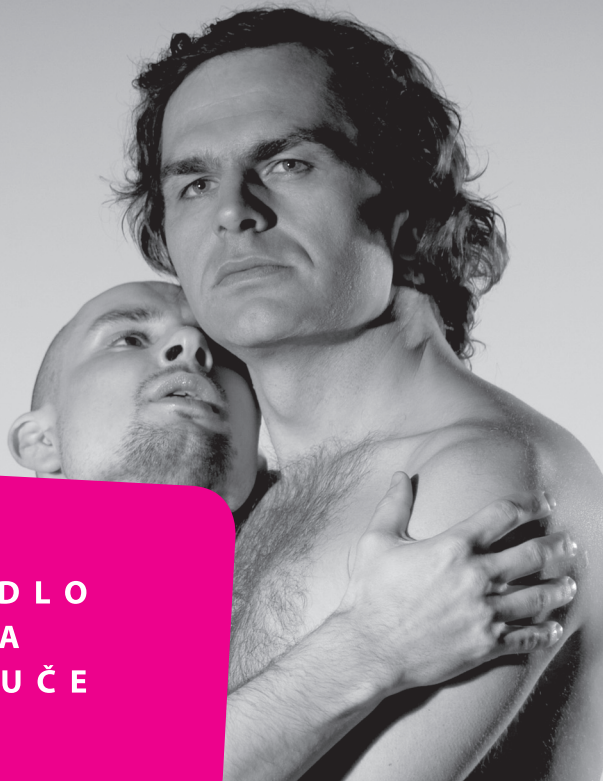

2

únor 08

d p 6

DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

prolomit vlny

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava / finančně podporuje také moravskoslezský kraj / dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost petra bezruče, s.r.o., 28. října 120, 702 00 ostrava, tel. 596 618 363, info@bezruc.cz, www.bezruc.cz / ředitel **jiří krejčí** / umělecký šéf **martin františák** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **ilona smejskalová** / tajemnice uměleckého provozu **johana dubová** / redakce **ilona smejskalová** a **tomáš suchánek** / jazyková korektura **jaroslav smejskal** / foto **petr hrubeš**, **tomáš ruta**, **jaroslav kocian**, **hana pokorná** a archiv / grafika **kateřina wewiorová** / předprodej vstupenek, hromadné objednávky a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po – pá 9 – 17 h, v den představení také hodinu před jeho začátkem / ceny vstupenek 90 Kč (studenti) a 130 Kč (dospělí)

milí naši diváci,

nedávno jsem procházel obchodním domem a bylo před Vánocemi. Stal jsem se na chvíli vozkou drátěného koše s drkotajícími kolečky. Můj kočár uháněl vyleštěnou plání, namísto rozervaného hrdiny vzal krabici s margarínem a plastový meč. Práskání bičem nahradilo kuřecí pípání pokladen a zvon kostela zazníval z elektronické loutky. Málem mě napadalo, že všechno je skutečně jinak, že se blížíme ke scénářům nudného sci-fi příběhu. Než jsem objevil Bezruč! Než zazněla tklivá píseň se slovy Petra Bezruče o nedostatku krve. „Tak málo mám krve,“ zpívalo se v ní, „a ještě mi teče z úst...“ Přitáhl jsem opatř svému drátěnému kočáru a podíval se kolem. Na tu nádhernou barokní výpravu vezdejšího světa... Taková opera s libretem Petra Bezruče zněla sirým prostorem. Několik dalších lidí postávalo a pokyvovalo koši na kolečkách... Něco zajiskřilo. A proč o tom vlastně píš? Protože bych přál divákům našeho divadla co nejvíce takových nečekaných prozření, ve kterých srdce pookřeje, ve kterých se srdce pohne, která srdce rozbuší. Přál bych nám i divákům takovou práci a podívanou, která cosi drobného změní. Cosi neurčitěho ukáže v plném světle, cosi temného prozáří a cosi napovrch zářivého probarví jako slunce vodu po dešti. Nic na tom přání nemění to, že zmíněný příklad osobního prozření jsem si právě pro diváky čtoucí tyto řádky laskavě vymyslel. Váš Martin Františák

SKUPINA ČEZ

květiny na premiéru dodává
kadeřnice
NATAŠA MACHATÁ
Dr. Martinka 1415,
Ostrava - Hrabůvka

prolomit vlny

vivian nielsen, lars von trier

strhující příběh o síle a moci lásky / zapadlá vesnička v severním skotsku / hluboce věřící, naivní bess se provdá za protřelého a světáckého jana / jejich štěstí trvá jen krátce / brzy po sňatku totiž manžel utrpí úraz a ochrne / zdrcený jan nesnese pomyslení, že se již nikdy nebude moci se svou ženou milovat / přesvědčí proto bess, aby spala s jinými muži... / dramatizace scénáře k filmu larse von triera / víra, utrpení i nevinnost / obyčejně neobyčejné zázraky / střet dvou nesmiřitelných světů / co všechno lze obětovat lásce? / a stojí nám pak to peklo za to? / překlad **pavel peč** / režie a výprava **andré hübner-ochodlo** / úprava **ilona smejkalová**, **andré hübner-ochodlo** / dramaturgie **ilona smejkalová** / hudba **adam žuchowski** / v hlavní roli – **sylvie krupanská** / dále hrají – **tomáš dastlík**, **kateřina krejčí**, **zdena przebindová**, **norbert lichý** nebo **viktor dvořák**, **lukáš melník**, **přemysl bureš**, **tomáš krejčí** a **jan vlas** / česká premiéra 1. února 2008

1. února 2008
v 19 hod. v dpb

premiéra

žena z bath

geoffrey chaucer

14. února 2008
v 19 hod. v dpb

jedna z nezapomenutelných canterburských povídek / vypravování nezkrotné a sebevědomé stárnoucí ženy z bath / jež ve zdraví přežila svých pět manželů! / a přesto neztratila životní energii / dál si vychutnává malé i velké radosti světa / přesto? / nebo právě proto? / rozkošný návod na to, jak žít! / jak milovat! / a jak se... netrápit se zbytečností! / vtipný a rozverný příběh v osobitém podání emeritní členky dpb, herečky marie vikové

„Když jsem před několika lety potkala při vystoupení v domově důchodců naši milou paní uvaděčku, vítala mě slovy: ‚Bez lásky se žít nedá, bez lásky se žít nemá, bez lásky se žít nesmí. Tak jste to říkala v jedné pohádce. Pořád si ta slova pamatuji a mám ráda lidi kolem sebe.‘ A dodávám: Připíjím na ‚krasnou lasku oboustrannou‘, bez té se žít nemá, nedá, nesmí. Přeji ji každému, zvlášť členům a návštěvníkům DPB.“ Marie Viková

speciální
valentýnské
představení

mužské záležitosti

petr kolečko, jana slouková, daniel špinar

dvojpředstavení studentů čtvrtého ročníku damu / dva různé pohledy do záhybů komplikované mužské duše / celá polovina z nás má to štěstí či smůlu patřit k mužskému pohlaví / tento osud, který si muž svobodně nevybírá, však vede u některých jedinců k určitým frustracím... / dramatik petr kolečko a režisér daniel špinar opět na jevišti dpb! / hostuje divadlo disk praha / představení se koná za podpory městského obvodu moravská ostrava a přívoz

(soumrak bodů) antická tragédie o tom, jak kundy kurvěj fotbal / vysoké fotbalové ideály kontra necitlivé zásahy do fotbalových struktur / režie jan frič / dramaturgie petr kolečko / výprava nikola tempír, iva němčová / hrají – v. bráník dvořák, i. příkazký, v. striežencová, r. klučka, j. panzner nebo j. tošovský, t. dianiška, d. špinar, j. tvrdík, v. dyk, p. kolečko

(homo 06 aneb hoši byli toho dne poněkud neklidní) sugestivní a osobní výpověď muže, jenž před ženami dává přednost zástupcům svého pohlaví / autentická koláž homosexuální literatury (chata v jezerní kotlině), antihomosexuální literatury (bible) a jiné literatury (chat atd.) / režie daniel špinar / dramaturgie jana slouková / výprava lucia škandíková / hrají – p. beretová, v. dyk, i. příkazký a další

26. února 2008
v 19 hod. v dpb

ost-ra-var 2008

průřez tvorbou ostravských profesionálních divadel / už podvanácté!

- st 27. 2. / c. goldoni **poprask na laguně** / režie b. jansa / janáčkova konzervatoř / 10 hod.
n. bixi, m. macourek, o. lipský **čtyři vraždy stačí, drahoušku** / režie j. mikulášek / dpb / 15 hod.
j. a. pitínský **matka** / režie r. lipus / divadlo antonína dvořáka / 19 hod.
j. k. tyl **fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka** / režie v. klemens / divadlo loutek / 21.15 hod.
- čt 28. 2. / p. vogel **nejstarší řemeslo** / režie i. krejčí / zkušebna divadla antonína dvořáka / 10 hod. a 22 hod.
f. hrubín **kráska a zvíře** / režie m. duša a p. dušová / divadlo loutek / 10 hod.
s. shepard **pohřbené dítě** / režie j. klimsza / komorní scéna aréna / 13.30 hod.
skutr **should i stay or should i go?** / režie skutr / dpb / 16.30 hod.
k. kesey, d. wasserman **přelet nad kukaččím hnízdem** / režie p. šimák / divadlo Jiřího Myrona / 18.30 hod.
- pá 29. 2. / m. mcdonagh **poručík z inishmuru** / režie m. lang / komorní scéna aréna / 10 hod.
a. s. puškin **evžen oněgin** / režie j. mikulášek / dpb / 16 hod.
f. vlček, b. zeman **fantom morrisvillu aneb píseň děsu** / režie j. mikulášek / divadlo Jiřího Myrona / 19 hod.
- so 1. 3. / g. tabori **goldbergovské variace** / režie i. krejčí / komorní scéna aréna / 15 hod.
j. kander, f. ebb, j. masteroff **cabaret** / režie p. gábor / divadlo Jiřího Myrona / 22 hod.

bezruči v celetné / úspěšné tituly dpb na prknech divadla v celetné v praze
should i stay or should i go? / 11. února 2008 v 19.30 hod. / **evžen oněgin** / 12. a 13. února 2008 v 19.30 hod.

křeslo pro hosta

aneb představujeme **Larse von Triera (*1956), autora scénáře k filmu „Prolomit vlny“**

Krátké curriculum vitae: Enfant terrible dánského filmu vystudoval režii na Dánské filmové akademii a již jeho prvotina „Základní prvek zločinu“ byla v roce 1984 oceněna na filmovém festivalu v Cannes. Průlom v režisérově tvorbě nastal v roce 1994, kdy vznikl film a televizní seriál v jednom, legendární „Království“. V roce 1996 slavil úspěch s dramatem „Prolomit vlny“, nejlepším evropským filmem roku, emocionálně působivou úvahou o hranicích dobra a zla, seversky ponurou a expresivně natočenou milostnou historií.

Jak jsem se narodil: Vyrůstal jsem v kulturně-radikálním domově. Matka byla komunistka, otec sociální demokrat. Ze všeho nejvýš kladla moje rodina asimilaci. Ateismus se jí, abych tak řekl, stal náboženstvím.

Jak mě rodiče vychovávali: Rodiče mi nestanovovali žádná pravidla, což s sebou přinášelo spoustu problémů, jako například rozhodování, kdy jít na zubařskou prohlídku, protože tíha

těchto a podobných problémů byla čistě na vás. A tak se člověk nakonec ocitl v situaci, kdy neudělá nikdy nic pořádně, což jej zpětně dost znervózňuje. Musel jsem se třeba vždycky sám přinutit k tomu, abych udělal domácí úkoly, protože mě k tomu nikdo nepřiměl. V situaci, kdy nad vámi nestojí nikdo, kdo by vám vštěpoval jistou kázeň, si ji člověk musí začít určovat sám.

Jak jsem studoval: Chodit do školy bylo pro mě moc těžké. Učitele jsem nikdy neměl rád. Nehrál jsem fotbal a měl jsem výslovný strach z tělesnosti. Vyšel jsem ze školy už v šesté třídě. Měl jsem nejspíš to, čemu se říká problémy s přizpůsobením se. Nutili mě mluvit se spoustami psychologů. Někteří mě chtěli dát hospitalizovat. Ale já jsem radši chtěl být sám a v každém případě nemluvit s nikým jiným než s ptáky. A to jsem pak taky několik roků směl.

Jak vypadá moje práce s herci: Film je pro mě něco jako uvařit dobré jídlo, musíte koupit různé věci, kus masa, trochu

toho, trochu onoho. Nakonec přijde koření, které na to nasypu. To je celé tajemství režie, dobře nakoupit a správně okořenit. Používám na to dost jednoduchý trik: požádám herce, aby jednu scénu zahráli před běžící kamerou pěti různými způsoby. Pak si k tomu sednu a všechno sestříhám. Je to jednoduché... Na konci musí ale bezpodmínečně akceptovat, že film dělám já a že jsem to já, kdo pokrm uvaří, oni dodávají suroviny. **Jak se cítím jako terapeut:** Chápu sám sebe jako terapeuta, který se snaží vyvíjet na herce léčivý tlak. Činit nátlak je přesně úkol terapeuta. Nelze od něj žádat, aby se mu vždy všechno líbilo, musí to trochu bolet. Nejde přitom ale samozřejmě o to, že bych něco hercům vnucoval. Terapie může být úspěšná jen tehdy, když máte společný cíl. V psychoterapii by se na konci měl pacient cítit lépe, při natáčení by měl nakonec vzniknout dobrý film. Dokud se mohu s herci dohodnout na společném cíli, je to dobré.

Jak mě nezajímají reakce diváků: Samozřejmě, že film je způsob komunikace, ale pořád točím v prvé řadě pro sebe. Jsou to filmy, které bych chtěl vidět já, nedělám je pro ostatní, i když to neznamená, že by je lidé neměli vidět. Člověk přece dělá, co musí. Pokud chcete naznačit, že jsem provokatér, tak doufejme provokuji hlavně sám sebe. A pokud zároveň

provokuji i jiné, tak je to myslím také v pořádku, protože provokace může být přínosná. Tedy pokud ve filmu nestojí na prvním místě.

Jak jsem objevil inspiraci pro svůj film „Prolomit vlny“: Základem filmu je kniha z mého dětství, která se jmenovala „Zlatosrdečka“. Je to obrázková knížka o malé holčičce, která šla do lesa s trochou drobků v šátku, a cestou jídlo i oblečení rozdává. Když pak králík nebo veverka říkají, že ona už přece nemá žádné šaty, tak jí to nevádí. „Já si nějak poradím,“ řekla Zlatosrdečka. – Nakonec byla nahá a neměla už žádný chleba, poněvadž byla tak dobrá, že všechno rozdala. Poslední stránky bohužel chyběly, takže nevím, jak to skončilo. Ale ta kniha je v každém případě literární předlohou filmu.

křížový výsledek

tomáš dastlík
obvinění: další
kontroverzní role

00000023

00000023

00000023

V = vyšetřovatel O = obviněný

V: Jedna z mnoha nadšených divaček napsala po premiéře Evžena Oněgina, že okruh mužů, které miluje, se rozšířil, neboť kromě přítele a Jarka Nohavici miluje nyní i Tebe. Hmm, a to se říká, že Oněgin není příliš sympatická postava... **O:** Tady přece nejde o Oněgina... ☺... no vidíš, a já vůbec nevím, kdo to napsal!!!

V: Mistrovský koncert, nevidané emoce, herec, jenž by si zasloužil nominaci na některou z hereckých cen... to vše se, v krátké době, napsalo o Tvém výkonu v titulní roli Oněginova příběhu. Čekal jsi takto nadšené přijetí? **O:** Upřímně, „až takové“ přijetí jsem opravdu nečekal, ale jsem za to velice rád a děkuji..., už kvůli Honzovi Mikuláškoví a všem svým výborným hereckým kolegům.

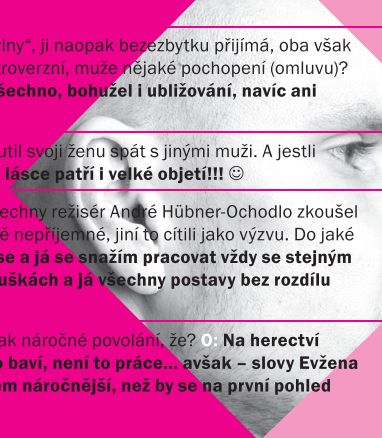
V: Na premiéře Oněgina jsi měl v očích slzy, a i reprízové děkovačky končíš často zcela vyčerpan... Je to silou prožitku, emočním vypětím či absolutním ponořením se do role...? **O:** Tak náročnou postavu, jakou Oněgin bezesporu je, nikdy nemůžeš hrát na půl plynu. Samozřejmě, některý den se hraje lépe, na jevišti se cítím příjemně a vše vychází, někdy hůře, ale vždycky se snažím na víc jak 100 %... ano, konkrétně v tomto případě je to vyčerpávající, hlavně emočně.

V: Zatímco Oněgin lásku vehementně odmítá, Jan, hlavní mužský hrdina titulu „Prolomit vlny“, ji naopak bezesbytku přijímá, oba však svým partnerkám stejně ve finále ubližují. Bylo těžké najít v sobě pro oba, tak trochu kontroverzní, muže nějaké pochopení (omluvu)? **O:** Nebylo, v každém člověku je ukryto – ač si to mnozí nechtějí připustit – naprosto všechno, bohužel i ubližování, navíc ani jeden z těchto pánů, dle mého názoru, neubližuje záměrně.

V: Ve filmu (na rozdíl od naší inscenace) není tak úplně jasné, co Jana vede k tomu, aby nutil svoji ženu spát s jinými muži. A jestli takovou oběť má vůbec právo žádat. Myslíš, že k velké lásce patří i velké oběti? **O:** Ano, k lásce patří i velké oběti!!! ☺

V: Ty jsi s rolí Jana původně nepočítal a získal ji po několikadenním „castingu“, kdy vás všechny režisér André Hübner-Ochodlo zkoušel v různých úlohách i nečekaných hereckých kombinacích. Některým kolegům to bylo hodně nepříjemné, jiní to cítili jako výzvu. Do jaké skupiny by ses zařadil Ty? A proč? **O:** Asi tuším, kam směřuješ... Herectví je moje profese a já se snažím pracovat vždy se stejným nasazením nehlédě na velikost role. Ten nečekaný „casting“ probíhal při čtených zkouškách a já všechny postavy bez rozdílu četl, jak jsem nejlépe v danou chvíli uměl. Neřešil jsem ani nepříjemnost, ani výzvu.

V: Dvě třetiny inscenace proležíš v posteli... Člověk by skoro řekl, že herectví není někdy tak náročné povolání, že? **O:** Na herectví jsem šel kvůli tomu, abych mohl dělat to, co mě baví. Měl jsem za to, že když vás něco baví, není to práce... avšak – slovy Evžena Oněgina: „Teď musím krutě zaplatit za to, jak strašně jsem se mýlil.“ Ta role je mnohem náročnější, než by se na první pohled zdálo, kvůli soustředění, koncentraci a podobně... No, uvidíme...

bezručoviny

1. Nejpravidelnější frekventant této rubriky, herec **Norbert Lichý**, potěšil své věrné příznivce účinkováním ve vánoční televizní pohádce „Tři srdce“. Ale ani v novém roce Bert nezahálí – na nějaký čas dokonce opustil mateřskou náruč DPB a vydal se hostovat do opery Národního divadla moravskoslezského. V režii Achima Thorwalda jej můžete vidět v opeře „Ariadne auf Naxos“ coby divadelního Ředitele (a to v alternaci se skutečným ředitelem – ředitelem NDM Luděk Golaťem!). A jedna potěšující zpráva navíc – právě v těchto dnech byly oznámeny nominace na divadelní Ceny Thálie. Mezi nejvýraznější mužské výkony uplynulého roku byl zařazen i Norbert Lichý, ocenění se mu dostalo za roli Dodge v inscenaci Janusze Klimszy „Pohřbené dítě“ v Komorní scéně Aréna. Gratulujeme a držíme palce!

2. Začátkem února má v českobudějovickém Jihočeském divadle premiéru novopečený šéf DPB **Martin Františák**. Režuruje sice na první pohled zcela nevinou pohádku Červená Karkulka, ale inspirace čerstvým angažmá u Bezručů i naší Zběsilou sezónou je zřejmá, posuďte sami. V anotaci se totiž přímo uvádí, že půjde o „pohádkový příběh plný vlků pronásledujících v modrém lese Červenou Karkulku neboli příběh o nenasytných zloduších, kteří budou po právu potrestáni“.

3. Zajímavou práci má před sebou i bývalý člen DPB, oblíbený herec **Pavel Gajdoš**. V březnu začíná natáčet thriller režiséra Julia Ševčíka s názvem Normal, jehož děj je zasazen do třicátých let minulého století. Pavlovými hereckými partnery ve filmu budou herečka a bývalá první dáma ČR Dagmar Havlová a slovenský herec i bývalý politik Milan Kňažko. Našemu milému exkolegovi

blahopřejeme o to víc, že se producent i samotný režisér nechali slyšet, že Pavla „považují za mimořádný talent, který by mohl v budoucnosti dosáhnout popularity ne menší než oba renomovaní herci.“ Doufejme, že oba pánové měli na mysli opravdu pouze popularitu uměleckou a že se Pavel nevydá v politických i veřejnočinných stopách svých filmových kolegů.

4. Fakt, že DPB je zaměřeno především na mladé diváky, nikoho nepřekvapí. Že ale náš Zpravodaj je oblíbeným čtivem i u nejmladší divácké skupiny, je pozitivní a nadějnou zprávou do budoucna.

5. A nakonec láková ochutnávka z příštího čísla – letošní ročník **Kašparova** ostravského týdne proběhne už od 26. března do 3. dubna 2008. Bližší informace naleznete v březnovém Zpravodaji či na www.bezrucuzpravy.cz. Předprodej byl právě zahájen!

vo co, že nevíte...

Nejen Tomáš Dastlík v titulu „Prolomit vlny“ proleží víc jak dvě třetiny představení v posteli. Vzpomenete si na bezručáckou inscenaci z poslední doby, kde hlavní hrdina opustil lůžko až deset minut před koncem celé hry? Své tipy posílejte do 15. února na adresu info@bezrucuzpravy.cz. / Správná odpověď z minulého čísla zní: Poslední inscenací Andrého Hübner-Ochodla v DPB je Cinzano. Výhercem dvou vstupenek se stává Petr Pelech z Českých Budějovic.

chtěl bych dodat

reakce na fóru www.bezrucí.cz –
výběr z nejzajímavějších příspěvků
(redakčně neupravováno)

should i stay or should i go? / emoce a pocity / Po tomto divadelním představení se mi ani nechtělo domů a klidně bych se na něj podívala hned znovu. Odcházela jsem z divadla plná pocitů. Každý příběh, který proběhl na jevišti, ve mě vyvolal nějaké emoce. Tato hra se mi moc líbila určitě si na ni ještě zajdu :-). Jste skvělí!!! / 19. 12. 2007 10:37, Alena

Tak to byl vánoční dárek!! / Dnes jsme byli na Oněginovi-i Puškin by Vám tleskal ve stoje. A před týdnem na Macbethovi-to co s námi provedl pan Dastlík a spol. to nemá konkurenci. Doufám, že ty Radoky a Thalie unese!!! / 20. 12. 2007 22:18, Jarka a Eman Marečkovi

s úsměvem / Malinko opožděně, ale přece přeji všem od Bezručů, tedy pestrobarevné královně Karolíně I., přívětivé Marii z Britney, záhadné Hekaté, krásné Sabrině, Taťáně s drakem :D, zběsilé lady Macbeth, usměvavé Olze, nezapomenutelnému králi Duncanovi, zamilovanému kRRRRyštůvkovi, charismatickému Ianovi, stylovému Brunovi, vynalézavému Washingtoni, drsnému Hoodovi, Vladimírovi s dětskou duší a citlivému Evženovi, příjemné svátky a v novém roce se budu těšit (a to mooooc ;-)/ 27. 12. 2007 18:21, Marťa

Vrelá vďaka slovenského publika / Možno nie často, ale občas Vás vidí i oko zahraničné (SK EU) a toto oko by bolo rado, keby ste vedeli, že tak osviežujúce divadlo ako je to Vaše, vďaka super titulom a v neposlednom ba čo i v prvom rade vďaka aktérom, sa tak často vo svete nenájde, takže Všetko dobré do nového roku v osobných (vašich) životoch a rovnako aj v tom spoločnom divadelnom živote, aby sa viacero očí mohlo pozerat' na čoraz lepšie výkony, aby uši vnímali čoraz atraktívnejšie texty a zvuky a aby sa ústa museli siloumocou držať na uzde aby nevybuchli hurónskym smiechom (alebo inou emóciou)... dámy, páni, decká... umeniu zdar!... vaše verné zvieratko / 29. 12. 2007 21:17, Trizet

dubovo okénko

Ještě jednou Vás zdravím v novém roce, a protože do prázdnin nám zbývá pět měsíců, jako chodů na slavnostním menu, zkusíme si jedno takové menu připravit.

Začneme aperitivem, navrhuji suché martini, a **studeným předkrmem**:

Krevetový koktejl, jak ho dělám já:

Vezmi stejný díl konzervovaných krevet (máš-li mražené, vhod' je do vroucí vody, sced' a nech okapat – tzv. blanšírování) a oloupaných, nakrájených pomerančů, osol, opepři, promíchej s nasekanou petrželkou a majonézou.

Vychlad'. Podávej ve skleněných miskách s malou lžičkou a bílým pečivem.

Ještě musíme vymyslet, na čí počest toto slavnostní menu vytvoříme.

Už to mám – celé menu je na počest nás, kdo máme rádi Divadlo Petra Bezruče.

Bezručákům zdar!

Dub!

aneb (malé) zamyšlení lukáše melníka
nad fotografií jirího krejčího / **naposledy!**

bezručovo obludárium

aneb www.bezrucí.cz

Callman běží vedlejší ulicí předměstí nočního Chicaga. Nikde ani noha. Všude hustá tma, narušená starou pouliční lampou a blikajícími neony nad vchodem do místního nevěstince. Z kanálů stoupá pára z labyrintu stok pod celým městem. Callmanův běh zvolna přechází do poloklusu. V noze začíná cítit bolest. Neotáčí se. Nemá čas se zastavit. Cesta se mu zdá být nekonečně dlouhá.

Bolest se každým našlápnutím stupňuje. Jeho odhodlání pokračovat se ztrácí a padá na zem. Rychle se rozhlédne. Vzduch je čistý. Sáhne si na nohu a zjistí, že silně krvácí. Pokouší se vstát, ale nejde mu to. Bolest začíná být neúnosná. Callman celý zpocený svleče svou bílou košili, smotá ji a strčí do pusy. Pevně se do ní zakousne a bez váhání zaloví dvěma prsty do střelné rány na levém lýtku. Celé tělo mu ztuhne bolestí, krvácí.

Kulku se mu nakonec podaří vytáhnout. Ještě je horká. Schová ji do kapsy.

Rozhlédne se. Všechno má rozmazané.

Udělá první bolestivý krok. Kulhavou chůzí pokračuje do chřtánu noci.

Asi po dvaceti metrech Callman zjistí, že jeho dům je už za rohem. Hlavou mu stále probleskuje čin, který byl nucen vykonat sám. Žralok zničil žraloka.

Callman zachází za roh k domu. U brány stojí skupinka mužů. Vidí jen jejich siluety. Dlouhé pláště a klobouky. V rukou pevně svírají kulomety. Callman se nezastavuje. Kulhá, ale jeho tempo nijak nepovoluje. Je si jistý. Muži zbystrí Callmana. Odjistí zbraně a namíří. Callman se zastaví asi dvacet metrů od nich. Sotva se drží na nohou. Opře se o pravou nohu, aby nabral dech. Zvedne hlavu, utře si pot z tváře. Muži se ani nehnou. Ticho.

„Vyřízeno!“ pronese.

Odstřelovači se okamžitě rozestoupí, zvednou kulomety do vzduchu a každý z nich pětkrát vystřelí.

Pět ran, pět žraloků.

Giorgio Sarto Calone, jinak zvaný Callman, unaveně vchází do své rezidence.

kritiků se nebojíme

should i stay or should i go?

Nejen v hraničních obdobích života si občas pokládáme otázku – Jít, či nejít? Zůstat v jistotě, ať už je jakákoli, nebo se svým životem pohnout? Tato rozhodující otázka se stala výchozím tématem nového netradičního projektu v Divadle Petra Bezruče. Připravil jej zde tým mladých režisérů v těsné spolupráci s hereckým souborem. V Ostravě tak vznikla unikátní inscenace. (...) Kateřina Krejčí, Tereza Vilišová, Sylvie Krupanská, Jan Vlas, Tomáš Krejčí a Viktor Dvořák téma odchodů uchopili po svém. Před očima diváků se rodí postavy a jejich minipříběhy. Transvestita, žena s povinnostmi matky a manželky, zpěvačka, která nenásledovala svůj sen, romantik toužící po klidu, dívka hledající spřízněný pupík, teenager bez zázemí. Ti všichni se potýkají se svým místem ve světě, s lidmi okolo, všichni nějak reflektují možnost odejít. Nejsou to typy zastupující určitě modelové charaktery. Jsou to spíše vzorky společnosti – bez příchuti sociologických tabulek, prostě to jsou zrovna oni. Potkávají se na scéně a hledají k sobě cestu, někteří se snahou sblížit se, jiní s agresí nebo rezignací. Interakce se děje pomocí nových kódů – komunikují tělem, zvuky, rekvizitami nebo hudebně. Inscenace načrtává a nedopovídá, cesty postav s pomyslnou závěrečnou oponou nekončí. Nejde o to někam dojít, ale odhodlat se a projít a možná i nakonec zjistit, že: „všude je chleba o dvou kůrkách.“ Pro soubor Divadla Petra Bezruče nezvyklý rámeček, pro SKUTRY osvědčený rukopis, pro ostravského diváka nevšední zážitek. Pod pojmem pohybové divadlo si sice mnozí znali představit ještě trochu více, ale i tak bychom tuto inscenaci mohli pojmenovat. Should I stay or should I go? opouští klasické vyprávění a stává se sledem fungujících epizod a motivů. Doufejme, že nezůstane jen u ojedinělého experimentu a tento projekt se do budoucna stane základním kamenem jedné nové linie, neboť rezervy této inscenace by ještě zasloužily doplnit. Divadlo Petra Bezruče opět potvrdilo, že neváhá jít do netradičních divadelních úkolů a razí si vlastní dramaturgickou ryhu napříč zaběhaným konvencím kamenných divadel.

Zuzana Mildeová, www.ostravablog.cz, 4. prosince 2007

Šest herců hadího těla a tékavých myšlenek se v autorské inscenaci osobitě vyjadřuje k otázce odchodu z domova někam, s někým, za někým, pro něco... Z neurčitých pocitů se brzy před divákem rozvinou hravě mikropříběhy překvapujících životních setkání, k nimž by určitě nedošlo, kdyby se člověk neosvobodil a nevydal na cestu, do polemiky s příslovím, že všude je chleba o dvou kůrkách. Je těžké něco vybudovat a lehké zbořit. Jak je dobré mít se zase kam vrátit, nám připomene Andersenova pohádka v podání Kateřiny Krejčí. Když začne pupík vysílat signály, na chvíli do hry vstoupí i diváci. Trocha pantomimy a mnoho intuitivní a často zoufalé touhy po lásce způsobí, že nikdo z divadla neodejde nezamyšlen. Doubravka Krautschneiderová, Reflex, 6. prosince 2007

prolomit vlny **vivian nielsen, lars von trier**

strhující příběh o síle a moci lásky / režie **andré hübner-ochodlo** /

hrají – **s. krupanská, t. dastlík, k. krejčí, z. przebindová, n. lichý** nebo **v. dvořák, l. melník, p. bureš, t. krejčí** a **j. vlas** / délka představení 2 hod. 30 min

should i stay or should i go? **skutr**

jevištní báseň aneb 2 × 3 příběhy o rozhodnutí zůstat, nebo odejít /

režie **skutr** (**martín kukučka, lukáš trpišovský**) / hrají **k. krejčí, s. krupanská, t. vilišová, v. dvořák, t. krejčí** a **j. vlas** / délka představení 1 hod. 5 min

evžen oněgin **alexandr sergejevič puškin**

jeden z nejslavnějších milostných románů všech dob / režie **jan mikulášek** / hrají **t. dastlík, l. melník, t. vilišová, s. krupanská, k. krejčí, j. vlas, t. krejčí** a **p. bureš** / délka představení 1 hod. 40 min

o princezně, která ráčkovala

magdaléna turnovská

oprrravdu humorrnná hrrra prrrro rrrroztomilá i odrrrrostlejší rrrobátka! / režie **jindřich šimek** /

hrají **t. vilišová, k. krejčí, v. dvořák, m. čapková, t. dastlík** a **t. krejčí** / délka představení 1 hod. 5 min

čtyři vraždy stačí, drahoušku

nenad brixí, miloš macourek, oldřich lipský

bláznivá situační komedie podle kultovního českého filmu / režie **jan mikulášek** / hrají **v. dvořák,**

z. przebindová, m. haroková, m. čapková, n. lichý, p. bureš a další / délka představení 2 hod. 10 min

macbeth **william shakespeare**

moderní zpracování shakespeareovy krvavé tragédie / režie **martín františák** / hrají **t. dastlík** nebo **m. siničák,**

p. bučková nebo **t. chytilová, n. lichý, j. vlas, l. melník, v. dvořák, p. bureš, t. krejčí, z. przebindová, a. sasínová-polarczyk, k. krejčí, m. čapková, t. vilišová** a **v. syslová** / délka představení 2 hod. 25 min

britney goes to heaven **petr kolečko**

nebeská komedie, parodující umělý svět reality show / režie **daniel špinar** / hrají **t. vilišová,**

v. dvořák, t. dastlík, m. čapková, j. vlas a **t. krejčí** / projekt vznikl za finančního přispění grantu dilia / hrajeme v márnici / délka představení 2 hod. 10 min

tři sestry **anton pavlovič čechov**

tragikomický boj mezi životní realitou a sny / režie **jan mikulášek** / hrají **m. haroková,**

t. vilišová, d. zábranská, j. vlas, s. krupanská, t. jirman, p. liška nebo **m. pospíchal, t. dastlík, v. dvořák, l. melník** a **k. krejčí** / délka představení 2 hod. 30 min

repertoár

pá 1. 2.	19.00	prolomit vlny / sk. PK
po 4. 2.	10.00	tři sestry / zájezd do havířova
út 5. 2.	18.00	prolomit vlny / sk. G
st 6. 2.	19.00	britney goes to heaven / mimo předpl.
čt 7. 2.	10.00	tři sestry / zájezd do havířova
pá 8. 2.	19.00	prolomit vlny / sk. R
po 11. 2.	19.30	should i stay or should i go / zájezd do divadla v celetné, praha
út 12. 2.	19.30	evžen oněgin / zájezd do divadla v celetné, praha
st 13. 2.	19.30	evžen oněgin / zájezd do divadla v celetné, praha
čt 14. 2.	19.00	žena z bath / mimo předpl.
pá 15. 2.	19.00	čtyři vraždy stačí, drahoušku / mimo předpl.
ne 17. 2.	16.00	o princezně, která ráčkovala / mimo předpl.
út 19. 2.	19.00	tři sestry / mimo předpl.
st 20. 2.	18.00	prolomit vlny / sk. K
čt 21. 2.	18.00	should i stay or should i go / sk. O
pá 22. 2.	19.00	evžen oněgin / sk. T
po 25. 2.	19.00	macbeth / mimo předpl.
út 26. 2.	19.00	mužské záležitosti / mimo předpl.
st 27. 2.	15.00	čtyři vraždy stačí, drahoušku / zadáno
čt 28. 2.	16.30	should i stay or should i go / zadáno
pá 29. 2.	16.00	evžen oněgin / zadáno

premiéra

zájezd

zájezd

zájezd

zájezd

zájezd

host

hostuje
disk, praha

ost-ra-var

ost-ra-var

ost-ra-var

únor 08

dpb DIVADLO
P E T R A
B E Z R U Č E